

מסכת מועד קטן --- אגדות חז"ל

- ח:א אמר רב **מעשה** באדם אחד שכניס מעות לעלות לרגל ובא ספדן ועמד על פתח ביתו ונטלתן אשתו ונתנתן לו ונמנע ולא עלה באותה שעה אמרו לא יעורר על מתו ולא יספידנו קודם לרגל שלשים יום
- ח:א **אותה שנה** לא עשו ישראל את יום הכפורים והיו דואגים ואומרים שמא נתחייבו שונאיהן של ישראל כלייה יצתה בת קול ואמרה להם כולכם מזומנין לחיי העולם הבא מאי דרוש אמרו קל וחומר ומה משכן שאין קדושתו עולם וקרבת יחיד דוחה שבת דאיסור סקילה מקדש דקדושתו קדושת עולם וקרבת צבור ויום הכפורים דענוש כרת לא כ"ש
- ח:א **יצתה בת קול ואמרה** להם כולכם מזומנין לחיי העולם הבא ומנלן דאחיל להו דתני תחליפא (**מלכים א ת, סו**) ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו לאהליהם שהלכו ומצאו נשיהם בטהרה שמחים שנהנו מזיו השכינה וטובי לב שכל אחד ואחד נתעברה אשתו ובן על כל הטובה שיצתה בת קול ואמרה להם כולכם מזומנין לחיי העולם הבא לדוד עבדו ולישראל עמו
- ח:א **בשעה שביקש שלמה** להכניס ארון למקדש דבקו שערים זה לזה אמר שלמה עשרים וארבע רננות ולא נענה פתח ואמר (**תהלים כד, ז**) שאו שערים ראשיכם וגו' ולא נענה כיון שאמר (**דברי הימים ב ו, מב**) השם אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך מיד נענה באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה וידעו הכל שמחל לו הקב"ה על אותו עון
- ט:ב **בנות ישראל** שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לשנים עניות טופלות אותן בסיד עשירות טופלות אותן בסולת בנות מלכים בשמן המור שנאמר (**אסתר ב, יב**) ששה חדשים בשמן המור
- ט:ב **ואלה שמות גבורותיו** של דוד יושב בשבת בשעה שהיה יושב בשיבה לא היה יושב על גבי כרים וכסתות אלא על גבי קרקע דכל כמה דהוה רביה עירא היאירי קיים הוה מתני להו לרבנן על גבי כרים וכסתות כי נח נפשיה הוה מתני דוד לרבנן והוה יתיב על גבי קרקע אמרו ליה ליתב מר אכרים וכסתות לא קביל עליה תחמוני אמר רב אמר לו הקב"ה הואיל והשפלת עצמך תהא כמוני שאני גוזר גזרה ואתה מבטלה ראש השלישים תהא ראש לשלשת אבות הוא עדינו העצני כשהיה יושב ועוסק בתורה היה מעדן עצמו כתולעת ובשעה שיוצא למלחמה היה מקשה עצמו כעץ על שמונה מאות חלל בפעם אחת שהיה זורק חץ ומפיל שמונה מאות חלל בפעם אחת והיה מתאנח על מאתיים דכתיב (**דברים לב, ז**) איכה ירדף אחד אלף יצתה בת קול ואמרה (**מלכים א ט, ה**) רק בדבר אוריה החתי
- כ:א **מעשה ומת** אביו של רבי צדוק בגינזק והודיעוהו לאחר שלש שנים ובא ושאל את אלישע בן אבויה וזקנים שעמו ואמרו נהוג שבעה ושלשים וכשמת בנו של רבי אחייה בגולה ישב עליו שבעה ושלשים
- כ:א **ומת** בניו של ר' יוסי בציפורי ונכנס לבית המדרש ודרש כל היום כולו רבה בר בר חנה איתרעא ביה מילתא סבר דלא למיפק לפירקא א"ל ר' חנינא אם היו רבים צריכין לו אינו נמנע
- כ:א **מעשה ומתו** בניו של ר"ע נכנסו כל ישראל והספידום הספד גדול בשעת פטירתן עמד ר"ע על ספסל גדול ואמר אחינו בית ישראל שמעו אפ"י שני בניי חתנים מנוחם הוא בשביל כבוד שעשיתם ואם בשביל עקיבא באתם הרי כמה עקיבא בשוק אלא כך אמרתם (**תהלים לז, לא**) תורת אלהיו בלבו וכ"ש ששכרם כפול לכו לבתיכם לשלום
- כ:א **מעשה שמתה** אשתו של יוסף הכהן ואמר לאחותה בבית הקברות לכי ופרנסי את בני אחותך ואעפ"כ לא בא עליה אלא לזמן מרובה מאי לזמן מרובה אמר רב פפא לאחר שלשים יום
- כ:א **כתב ירמיה ספר קינות** אמר להו מה כתיב ביה (**איכה א, א**) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (**איכה א, ב**) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (**איכה א, ג**) גלתה יהודה מעוניי אנא מלכא (**איכה א, ד**) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (**איכה א, ה**) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (**איכה א, ה**) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (**ירמיהו לו, כד**) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע
- כ:ב **ת"ר כשמתו בניו** של רבי ישמעאל נכנסו ד' זקנים לנחמו ר' טרפון ור' יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור"ע אמר להם ר' טרפון דעו שחכם גדול הוא ובקי באגדות אל יכנס אחד מכם לתוך דברי חבירו אמר ר"ע ואני אחרון פתח רבי ישמעאל ואמר רבו עונותיו תכפוהו אבליו הטריח רבותיו פעם ראשונה ושניה נענה ר"ט ואמר (**ויקרא י, ו**) ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השריפה והלא דברים ק"ו ומה נדב ואביהווא שלא עשו אלא מצוה אחת דכתיב (**ויקרא ט, ט**) ויקריבו בני אהרן את הדם אליו כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה נענה ר' יוסי הגלילי ואמר (**מלכים א יד, יג**) וספדו לו כל ישראל וקברו אותו והלא דברים ק"ו ומה אביה בן ירבעם שלא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב ביה (**מלכים א יד, יג**) יען נמצא בו דבר טוב כך בניו של ר' ישמעאל על אחת כמה וכמה